
**Το Λαϊκό Στοιχείο στις Παραστατικές Τέχνες. Η Σχέση Μουσικής – Χορού - Εικαστικών στο
Λαϊκό Μπαλέτο ‘Έξι Λαϊκές Ζωγραφιές’.**

P. Δαλιανούδη

Τμήμα Ιστορίας & Αρχαιολογίας, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

Περίληψη

Λίγα πράγματα ως τώρα έχουν γραφτεί για τη «σωματοποίηση» της μουσικής, για τη «μουσικότητα» του σώματος και για τη σχέση της μουσικής με τον χορό και τις άλλες εμπλεκόμενες τέχνες (όπως τη σκηνογραφία και το θεατρικό κοστούμι). Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει να σημειωθεί, ότι η λαϊκότητα –ως αστική πολιτισμική επιδίωξη στο πλαίσιο ενός «οίκου εξωτισμού»- μπορεί να γίνει ο συνδετικός κρίκος για τις τέχνες αυτές. Στο παρόν κείμενο, μέσα από μια διεπιστημονική (εθνομουσικολογική, εθνοχορολογική και θεατρολογική) προσέγγιση, εξετάζεται πώς η έννοια του λαϊκού προσλαμβάνεται -σε ιδεολογικό και πραγματολογικό επίπεδο- στις παραστατικές και τις εικαστικές τέχνες (μουσική, χορός, σκηνογραφία και θεατρικό κοστούμι) και πώς το λαϊκό στοιχείο (π.χ. λαϊκός χορευτικός ρυθμός) αποκωδικοποιείται και αποτυπώνεται χορευτικά, σκηνογραφικά (ζωγραφική σκηνικού) και ενδυματολογικά (θεατρικό κοστούμι), χωρίς ουσιαστικά ν’ αλλοιώνεται/ αναιρείται η λόγια καταγωγή των τεχνών αυτών. Περίπτωση μελέτης οι παραστάσεις του *Ελληνικού Χοροδράματος*, όπου ήδη από τη δεκαετία του ’50 υλοποιείται το όραμα της γενιάς του ’30 για μια νέα ελληνικότητα βασισμένη στη συλ-λειτουργία, δια-δημιουργία και διά-δραση των παραστατικών τεχνών, καθώς και στον πλούτο του λαϊκού πολιτισμού.

Λέξεις-κλειδιά: μουσική, χορός, λαϊκό μπαλέτο, εικαστικές τέχνες, παραστατικές τέχνες, θεατρικό κοστούμι, σκηνογραφία, γενιά του ’30, Ελληνικό Χορόδραμα, έξι λαϊκές ζωγραφιές